

■ Grundlagt 1896 af Th. Green
Udgivet af
Dagbladet Børsen A/S

■ Ansv. chefredaktør
og adm. direktør:
Leif Beck Fallesen

■ Redaktionschef:
Bent Sørensen

■ Annonce- og
bladsalgsdirektør:
Jes Richard Møller

■ Tryk:
Dansk Avistryk a/s

Socialdemokraternes tomgangsreformer

Socialdemokraternes formand Helle Thorning-Schmidt kritiserede i dagbladet Børsen i går regeringen for ikke at have udnyttet de gode tider i dansk økonomi til at løfte udbuddet af arbejdskraft. Med den store pensel er det en berettiget kritik, og den er særlig aktuel, i og med at der kommer stadig flere vidnesbyrd om, at væksten i dansk økonomi er toppet og nu er på vej ned i et lavere gear.

Til gengæld kan Socialdemokratiet med mindst samme ret kritiseres for at gå i tomgang, når partiets formand vil være reform-statsminister uden at komme med det mindste seriøse bud på, hvordan udbuddet af arbejdskraft skal kunne øges markant, eller hvordan velfærden skal sikres.

Det er uansvarligt at love kvalitetsrettigheder uden at bare sandsynliggøre, hvordan de rettigheder skal kunne opfyldes. Kommer en patient til et fyldt hospital med kun gangplads, vil næppe nogen patient ved fuld bevidsthed – og af gode grunde ingen i koma – nægte at lade sig behandle.

Selv om Helle Thorning-Schmidt måtte foreslå, at den fysiske sygehuskapacitet blev udvidet så meget, at der aldrig blev brug for gangplads, hvad hun klogeligt ikke gjorde i interviewet i går, så kan hverken hun eller nogen anden garantere, at der kan skaffes det nødvendige personale. Det samme gælder de øvrige offentlige kvalitetsrettigheder, Socialdemokraterne lover borgerne.

Skal den offentlige sektor have nogen rimelig chance for at leve op til borgernes krav i de kommende år, så skal den offentlige produktivitet i vejret. Det vil kræve investeringer i ny og eksisterende teknologi, og det vil kræve lønsystemer i det offentlige, som fremmer produktiviteten. Bundlinjen, en mere effektiv og bedre lønnet offentlig sektor, burde være en socialdemokratisk ønskedrøm. Det er det ikke.

Skatten på arbejdsindkomst skal ned, uden at Helle Thorning-Schmidt dog tør sige hvor meget. Hun mener ikke, at det nødvendigvis vil få folk til at

arbejde mere, men at der er risiko for, at de veksler de skattefrigitte penge til øget fritid. Med den vurdering er tæppet i virkeligheden trukket væk under skattelettelserne. De må så kunne bruges til at ændre indkomstfordelingen, formodentlig til fordel for de laveste skattepligtige indkomster.

Analysen er helt uforståelig i forhold til hendes eget ønske om at få flere deltidsansatte til at påtage sig heltidsjob. De nuværende skattesatser giver et meget ringe incitament, og der skal et stærkere økonomisk incitament på banen, hvis dette udbud af arbejdskraft skal øges.

Statsministeren har taget initiativ til en globaliseringsplan, som han siden har haft svært ved at få rigtig fulgt op på. Men økonomisk tænker han i globale baner, og det er bydende nødvendigt. Hvis Helle Thorning-Schmidt gør sig nogen overvejelse om, hvordan den private sektor skal vokse på markedsøkonomiske vilkår, så holder hun dem godt skjult. Og uden vækst i den private sektor bliver der heller ikke penge til vækst i den offentlige sektor, som partiet så gerne vil tilgodese.

Kommer der ikke mere kød på de såkaldte reformer, så kan statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) se næste valg i møde med sindsro. Men det vil være klogere at gennemføre liberale og borgerlige reformer for at holde hånden under væksten, før det er for sent.

OPINION

KOMMENTAR

Offentlige ledere er dygtige – men tiden stiller nye krav

Giv dem værktøjskassen

AF PER JUNKER THIESGAARD, MBA,
ADM. DIREKTØR AVT INSTITUTE
OF EXECUTIVE EDUCATION

Der er rigtig mange gode offentlige ledere, men værktøjerne og grundlæggende indsigt i praktisk virksomhedsdrift mangler.

Fra Statsministeriet forlød det den 13. april i år, i form af to ud af fire af de centrale punkter i regeringens debatoplæg, at der skal kraftig fokus på de offentlige ledere. Ordene var »udvikling af mere professionelle ledere med rum til at lede« og »inddragelse og udvikling af medarbejdernes kompetencer.«

Og debatten kom. Forleden kunne vi i Børsen læse om hovedorganisationen FTF's undersøgelse blandt 1300 medlemmer, der konkluderede, at kun 43 pct. havde en formel lederuddannelse – f.eks. en diplom- eller masteruddannelse. DR fulgte op og kunne konstatere, at det så værst ud på det statslige område, hvor procentsatsen er helt nede på 35. Jeg har selv været ansat som

leder i det offentlige i et par år, og mit indtryk fra den tid er, at der faktisk er rigtig mange, gode offentlige ledere. Gode ledere, som er rigtig gode til offentlig ledelse. Det vil sige at sørge for sagsbehandlingen, forvaltning af tildelte budgetter og udvalgs-baserede udviklingsprocesser med oplæg, debat, møder og konsensus-beslutninger. Og der er rigtig mange dygtige og idealistiske, engagerede mennesker i det offentlige lederkorps.

Ny virkelighed

Problemet er blot, at den offentlige »virkelighed« på mange områder har bevæget sig. Og det har efteruddannelsen af de offentlige ledere tilsyneladende ikke gjort i samme takt.

Den offentlige virksomhed, som borgerne møder er jo langt fra den samme offentlige forvaltning, som man kendte fra tidligere. Der er sket meget, og på mange områder minder den offentlige virksomhed netop om det, den er: En virksomhed.

Og her oplevede jeg klart, at den offentlige baggrund ikke slog til. Den værktøjskasse som er helt afgørende for at kunne drive en privat virksomhed med succes manglede ganske enkelt. Lige fra forståelse af den basale økonomistyring og operations management til markedsføring og HR. Og ligesom man ikke kan drive privat virksomhed uden at kende til værktøjskassen, således også for en offentlig virksomhed. Så kan man have nok så gode og engagerede ledere ansat.

Jeg håber derfor, at der ud over en satsning på kurser i forvaltning og ledelse af mennesker også vil blive set på værktøjer. Selvfølgelig skal mange offentlige ledere have deres forvaltningskurser og Master of Public Administration (MPA) – men mange steder trykker skoen dér, hvor en CBA eller MBA-uddannelse passer bedre.

Så, giv de offentlige ledere adgang til værktøjskassen. De vil helt sikkert gribe den og bruge den dygtigt.

DEBAT

Undren over DA-melding om indvandrere

AF BOLETTE MOHR SILLASSEN,
FORMAND FOR FAMILIE-
OG LIGESTILLINGSUDVALGET,
INGENIØRFORENINGEN I DANMARK,
IDA, KØBENHAVN

I Ingeniørforeningen undrer vi os over DA's udmeldinger, når det gælder højtuddannede indvandrere, der er overkvalificerede til deres job. DA dækker sig ind under, at virksomhederne ikke har muligheder for at gennemskue de kvalifikationer, som de højtuddannede indvandrere har.

De værktøjer findes! IDA har dem, og vi vil hellere end gerne præsentere DA for resultaterne af det målrettede projekt, vi har kørt for højtuddannede indvandrere igennem mere end to år.

Den 18. april præsenterede IDA på en konference i Odense resultaterne af et projekt, som Ingeniørforeningen har kørt med støtte fra EU's Socialfond. Projektet er målrettet de højtuddannede indvandrere, der har deres uddannelse med fra hjemlandet. Det er netop denne gruppe der er allerhårdst ramt.

Stor skala

Vi vil hellere end gerne i gang med at bruge dette værktøj i stor skala og få indvandrerne ind på den rette faglige hylde i virksomhederne, og gerne i

samarbejde med DA. Det tror vi kunne virke motiverende – også i forhold til at få indvandrere til at tage danske uddannelser.

Kodeordet er motivation

Det nytter ikke at tie problemerne ihjel. Det er samfundsmæssigt og menneskeligt spild af ressourcer, at alt for mange indvandrere er ansat i stillinger, de er overkvalificerede til. Og vi forstår ikke DA's udmelding om, at det skulle virke demotiverende, at der kommer fokus på problemet.

Ingeniørforeningen har haft fokus på problemet i årevis og gennemført adskillige projekter for at sluse ingeniører af anden etnisk herkomst ind på den rette jobhylde – både de etniske ingeniører, der er uddannet i Danmark, og dem med de udenlandske ingeniøruddannelser.

Vi mener, at der skal målrettet handling til. Vi skal bruge de redskaber, der allerede findes og fokusere på at motivere nydanskerne både til at tage danske uddannelser og til at få afklaret og opgraderet deres kompetencer, så de kan få job, der passer til deres faglige kvalifikationer. Det er den eneste forsvarlige vej frem både menneskeligt og samfundsmæssigt.